



aprilia

Riders Association

HOTEL TEUSCHHAUS, ITALIË –17 T/M 24 AUGUSTUS 2024



VRIJDAG 16/ZATERDAG 17 AUGUSTUS

De Heenreis vanuit Landgraaf. (885km)

Het plaatsje Kurtinig an der Weinstrase ligt in een dal tussen Bolzano en Trento.

Vrijdag 16 augustus rond 23.00 uur de boel maar eens aangetrapt voor een tochtje van 12 uur, dacht ik 😊!! Via de Duitse snelwegen schoot het lekker op, af en toe een Baustelle waar je totaal geen last van had, het was lekker rustig op straat. Was net op tijd bij de Fernpass voordat de drukte daar toesloeg, Brennerpas op en lopen laten.



Na Bolzano ging het echter een stuk langzamer, de laatste 30 km heb ik wel 3 uur over gedaan, stapvoets, stilstaand en warm, ruim 30 graden, dus de airco draaide overuren. Rond 13.00 uur kwam ik aan bij het hotel waar Jos 2.0 mij al stond aan te zwaaien 😊 Samen met hem de brommer afgeladen, aanhanger afgekoppeld en geparkeerd. In de loop van de middag arriveerde de rest van de strijders ook en rond 15.00 uur konden we onze kamers betrekken.

Ruime nette kamers met airco (wel nodig met de temperatuur die voorspeld werd 30+). Rond 19.00 uur avondeten en een pilsje of 2,3 en op tijd naar bed. Heerlijk geslapen, maar dat kan ook niet anders als je een nacht gemist hebt!

Terugreis wordt nog spannender.

Jos

VRIJDAG 16/ZATERDAG 17 AUGUSTUS

Na eerder een heerlijk Hemelvaartweekend met de ARA in Duitsland te hebben doorgebracht, stond nu de ARA Zomervakantie op de rol. Het is voor mij de 4^e keer dat ik naar Italië ga. Ik had nl een sabbatical van 2 maanden van mijn werk en wel van half mei tot half juli waarbij ik 3 x naar Italië ben geweest.



aprilia

Riders Association



Op vrijdag 16 augustus was ik om 20:30 uur bij Ferry (Ferba) met mijn auto, trailer en motor. Met Ferry ben ik ook de eerste week van mijn sabbatical naar Italië geweest. Vervolgens de Tuono van Ferry op de trailer geplaatst. Na een heerlijke bak koffie zijn we rond 21:30 uur gaan rijden naar Italië. Na een uur of 3 rijden zijn we gestopt om koffie te drinken.

Dit lukte niet bij de 1^e parkeerplaats, omdat deze afgeladen was met vrachtwagens.

Ik had mijn mobiele espresso apparaat bij me en we konden dan ook een heerlijk kopje koffie drinken. Dit hebben wij een paar keer tijdens onze trip gedaan.



Op een gegeven moment belt Jos (The Marshall) en vraagt waar wij zijn. Jos rijdt ongeveer 2 uur voor ons. We spreken af van tijd tot tijd elkaar even te bellen. Zo gezegd zo gedaan. Na een paar uur Jos gebeld, echter neemt niet op. Bij een 2^e poging ook niet! Wat blijkt? Wij staan niet in de nachtelijk contacten van Jos?! Dit vroeg uiteraard om uitleg van Jos. De verklaring was helaas minder spannend dan gehoopt... Jos heeft nl zijn telefoon zo geprogrammeerd dat 's nacht alleen een aantal personen hem kunnen bereiken en bij andere personen gaat de telefoon niet over. Jammer... we hadden toch op een spannender verhaal gehoopt!

De rit verliep voorspoedig en zelfs op de vermaledijde Fernpass konden we blijven rijden. Het begon echter helaas ook van tijd tot tijd te regenen. Tot we in Italië waren en toen scheen de zon. Op een gegeven moment was het tijd om te tanken, ik had al zo'n 1000 kilometer op de tank gereden. Een moment van onoplettendheid zorgt ervoor dat ik te vroeg afsla en bij slagbomen kwam die toegang tot een bergpas gaven. EUR 3,- betaald en doorgereden.

Echter de pas werd wel wat smal en de navigatie vertrouwde ik niet helemaal. Derhalve achteruit een smal paadje opgereden en gekeerd. Beneden angekommen moest ik weer EUR 3,- betalen.. zucht! Uiteindelijk bij Shell op de A22 getankt. Jos had ik bijna ingehaald, maar na deze actie...!



De navigatie gaf aan dat het nog maar 30 kilometer was naar het hotel. Echter, toen begon de file! We hebben uiteindelijk over 30 kilometer 2 uur gedaan. Rond 13:00 uur waren we uiteindelijk bij het hotel waar Jos al zijn motor aan het afladen was en Jos 2.0 ook al was gearriveerd.

Na het afladen in de tuin gaan zitten en gewacht tot 14:00 uur, want dan waren de kamers klaar. De kamers zijn keurig: ruim, airco, balkon met zitje, prima badkamer en airco.

Iedere avond hadden wij een buffet en dit was prima verzorgd en bood een ruime keuze. We zijn klaar voor de 1^e rit van morgen. Al is de weervoorspelling niet al te florissant (maar de rest van de week wel). Komt goed!



John

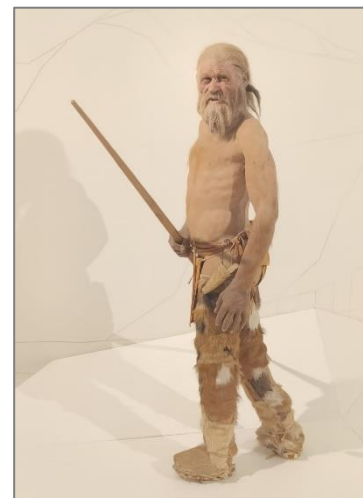


april
ia

Riders Association

ZONDAG 18 AUGUSTUS

De 1e dag van onze vakantie. Volgens de plaatselijke weergoden zou het vandaag onze enige regendag zijn. Daar ik en 5 anderen (Birdy, Mathijs, Machiel, Chris en Jos2.0) van suiker zijn, werd besloten een alternatief plan te maken. Bij een vakantie hoort ook een stukje cultuur, dus we gingen het Ötzi museum in Bolzano te bezoeken.



De 4 echte strijders (Oscar, John, Ferry en Raymond) pakten toch de brommer en vertrokken voor een kort rondje Sella. Rond 9.00 uur werd in 2 auto's vertrokken naar Bolzano waar we al snel het museum ontdekken. Er stond namelijk een rij wachters op straat waar je niet echt vrolijk van werd.

Eerst maar eens een parkeerplekje zoeken! Gelukkig ruim plek in Bolzano. Maaaaar daar stond een parkeermeter, met Italiaanse ondertiteling. Nou, maar eens € 2 erin gestopt, nog niet echt duidelijk, nog maar eens €2 en nog eens en Birdy ook nog eens €2. Toen kwam het verlossende woord van Mathijs, op zondag gratis parkeren. Ik had dus betaald tot maandagmiddag 13.00 uur. Nou, het is vakantie, dus het mag wat kosten!!

Te voet naar het museum, waar onderling besloten werd om toch maar achter in de rij aan te sluiten. Tijdens het wachten werd er over van alles geouwehoerd en werd deze en gene Italiaanse schoonheid bewonderd.

Helaas geen foto's van, dus dan maar deze!!:-)



Na een uurtje file mochten we eindelijk naar binnen.

Paraplu en jasjes konden in een kluisje entree betalen en we konden verder.

Nou, Ötzi is dus man die 5300 jaar geleden vermoord is en door gunstige omstandigheden heel goed (wat je noemt heel goed)

bewaard is gebleven. Hij werd vermoord met een pijl en werd in 1991 door 2 wandelaars ontdekt. Hij lag in een smeltende gletsjer boven in het Ötztal. Er werd nog ruzie gemaakt van wie hij nu uiteindelijk was, maar na veel meten en discussiëren lag hij 10 meter op Italiaanse grond.

Helaas mochten er geen foto's gemaakt worden van het lijk zelf en ik durf er ook geen van internet te plukken dus bij deze 😊 Er werd behalve een lijk uit de kopertijd ook nog allerlei persoonlijke spullen gevonden. Bijl, pijl en boog, mes, schoenen, etc. etc. Hij heeft waarschijnlijk ruzie gehad met een lid van een andere stam en is met een pijl geraakt in zijn linkerschouder, hierdoor is een bloeding ontstaan waar hij ook aan overleden is. Dit werd ontdekt met een scan waar de pijlpunt nog op te zien is.



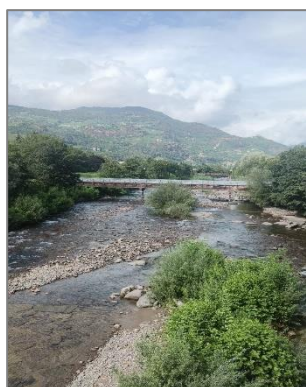
Na ons bezoek was het tijd voor een hapje en een drankje. Dus hoppa achter Birdy aan de stad in. Druk, druk, vol, vol, en na een half uurtje zoeken trok Birdy een spurt naar een tafel, ook bezet. Nergens een tafeltje vrij voor 6 personen, dus bij de plaatselijke afhaal Turk maar een hapje en een drankje genomen!



Op de route terug nog wat cultuurpiccies geschoten:

Bij de auto aangekomen heb ik nog gedacht om mijn parkeergeld helemaal te benutten, maar Birdy en Chris vonden het toch prettiger om terug te rijden naar het hotel.

Jos



ZONDAG 18 AUGUSTUS: KORTE SELLA ROUTE

De voorspellingen voor vandaag waren prut. In de ochtend droog tot motregen en 's middags regen. Echter, Oscar, Raymond, Ferry en ik laten ons niet uit het veld slaan en gaan lekker rijden. De anderen gingen naar Bolzano om het museum te bezoeken waar Ötzi (ijsmummi) ligt tentoongesteld.

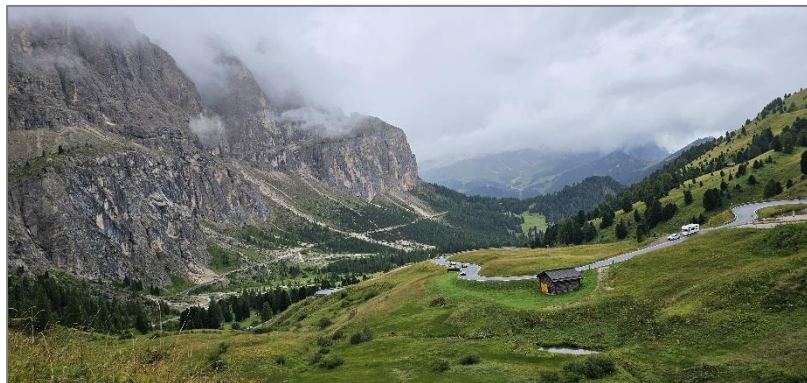


Rond 09:00 uur zijn we met zijn vieren gaan rijden. En toen begon het al te miezeren.. Hmm! Na een aantal kilometers zijn we gestopt, want Raymond wilde nu echt zijn regenpak aantrekken, omdat zijn lederen jas en spijkerbroek wel erg nat werden. En dan is 108 kilometer wel erg lang.



Na een aantal leuke passen en slingers aangekomen in Ortisei. Dit is een zeer drukke wintersportplaats, waar het ondanks het mindere weer gigantisch druk is en wij stapvoets moesten rijden.

Uiteindelijk hier bij Il Ristorante, Pizzeria e Bar Cascade di Ortisei Vi neergestreken om een koffie te



nuttigen.

Bij het betreden van de zaak dacht ik al, hmm ziet er chique uit. Echter, men was allervriendelijkst. En de koffie met brioche gevuld met ijs smaakte prima. Echter, ik vertrok wel met een rib minder uit de bar!

We hebben vandaag o.a. de Passo Pordoi, Passo di Costalunga,

Passo di Fasso en Sella de Culac gereden. Heerlijke passen en ondanks de (miezer) regen prima gereden en een opwarmer voor de rest van de week. Op de Passo Pordoi hebben wij de lunch genuttigd en dit was een goede planning, want toen kwam het met bakken uit de hemel!

Morgen gaan we de lange Stelvio rit, 319 kilometer, rijden. De weersvoorspellingen zijn goed, dus dit wordt een feestje!

John



**DINSDAG 20 AUGUSTUS: FERRY'S RONDJE**

Na de lange Stelviorit van gisteren, vandaag een wat kortere rit, welke ik gemaakt heb om de Passo Mendola en Panoramahotel Penegal aan te kunnen doen en gebaseerd heb op een route die John en ik afgelopen mei hebben gereden.

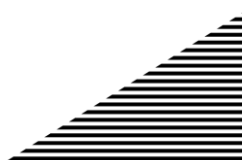
Zoals elke dag starten we de rit vanaf ons mooie verblijf Hotel Teutschhaus, in Cortina sulla Strada del Vino, natuurlijk niet zonder eerst een lekker ontbijtje naar binnen te werken van het uitgebreide ontbijtbuffet, motoren de stalling uit en rond 09:00 uur reden we (John, Chris en ik) het terrein af. Via het pittoreske

dorpsplein ging het de uitgestrekte vallei met fruitboomgaarden in, om via Mezzocorona en Mezzolambardo de eerste haarspeldjes op te schieten. Over de SP64 reden we richting Andalo, alwaar we noordwaarts de SS421 opreden, via Spormaggiore kwamen we uit op de SS43 die we via een "rare lus" vervolgens enkele km's volgden om bij Mollaro de SP13 op te schieten, waarna we net buiten het dorp even een plasstop hielden en, wat voor het passerende groepje met Birdy, Oscar en Jos een grappig gezicht moest zijn, zo met z'n drieën op een rij....

Na de blaas geleegd te hebben, reden we een paar kilometer verder het dorpje Vervo binnen en wie zaten daar op het terras van de plaatselijke koffiebar? Juist! Het passerende groepje van een paar kilometer terug... Tijd voor een bakkie dus. Tijdens ons bezoekje werden we geholpen door een ober die dacht dat we Duitsers waren en niet wist waar Nederland lag en was er een oude baas die, de honderd meter niet meer gaat winnen, bewonderenswaardig naar onze motoren keek met, waarschijnlijk, de gedachte, 'Was ik nog maar'...



Afijn, de koffie was op, dus weer verder met de rit. Via San Giustina ging het langs Lago di Santagiustina waar we aan de noordkant de SS42 opdraaiden, deze volgden we tot aan Castelfondo, waarna we via Lauregno en Proves bij Santa Valburga uitkwamen en het mooie Ultental inreden. Hier ging het over de lekker slingerende SP9 via San Pancrazio naar Lana, waar we de SS238 opdraaiden en ons aardig wat km's zuidwaarts leidde tot aan Malosco. Daar draaiden we de SS42 op, ofwel de Via Mendola die ons zal leiden naar de Passo Mendola (Mendelpas), maar voor dat we daar zijn gaan we eerst nog even de smalle doodlopende zijweg in die ons leidt naar het al genoemde Panoramahotel Penegal op 1737m hoogte. Vandaar heb je een waanzinnig mooi uitzicht over het uitgestrekte dal van Bolzano tot het dorp, Cortina sulla Strada del Vino, waar ons hotel staat. Na de nodige panoramische foto's gemaakt te hebben moesten we uiteraard dezelfde weg weer terug, wat vanwege de slechte staat niet erg aangenaam rijden was. Eenmaal weer beneden was het linksaf de Passo Mendola op die ons met, zoals elke Pass, slingers en hairpins de berg af leidde naar het plaatsje Ganda. Daar rechtsaf de Via Caldaro op richting Caldaro sulla Strada del Vino, waarna we via de plaatsjes Castelvecchio en Sella de Strada del Vino opreden. Deze volgden we door de wijn- en fruitgaarden tot aan ons hotel, alwaar we de dag weer afsloten met de nodige (alcoholische) drankjes en wederom een heerlijk buffetdiner.



aprilia

Riders Association

Ook dit hotel is er weer een om te onthouden!

Bij deze iedereen bedankt voor de leuke week en gezelligheid en vooral Bert voor het organiseren.

Ciao, tot de volgende reis!

Ferry

Sfeerimpressie van vandaag:





WOENSDAG 21 AUGUSTUS: REPARATIE TUONO 1000 V2

Nadat Jos 2.0 al 2 dagen met pech te maken heeft gehad, is hij er dinsdagavond helemaal klaar mee. Ervan overtuigd dat hij woensdag naar huis zou gaan, begint hij aan zijn avondeten. Over de vakantie afmaken wil hij het niet hebben op dat moment.

Maar, Raymond en ik hebben toch echt een andere gedachte. Bij de Aprilia Riders laten we elkaar niet vallen. En ik overtuig hem toch nog een beetje met de opmerking dat Raymond docent voertuig en techniek is, en ikzelf elektricien en dat wij woensdagochtend toch echt even zijn motor gaan fixen.

En zo begon de woensdag dan ook. Met zijn 3-en (Jos 2.0, Raymond en ik) nestelen we ons om de motor en beginnen die eens rustig kaal te pellen.

Zadel eraf, kuip eraf, accu eruit, alles halen we uit elkaar met als doel te vinden waarom de motor er toch steeds spontaan mee stopt.

We controleren de bougies, bobines, contactslot en vooral de nieuw aangelegde bedrading. Daar komen we dan ook al wat problemen tegen, en we fatsoeneren een stekerverbinding bij de bobines.

Maar wanneer we de motor starten, en tijdens het draaien rammelen we onder het zadel aan de zekeringkast stopt de motor spontaan weer.

Hier zijn we iets op het spoor, want de klacht is reproduceerbaar, en daar houden techneuten dan van.

We trekken de zekeringkast uit elkaar en daar treffen we dan een op zijn minst twijfelachtige verbinding aan. Hier is in het verleden een amateur aan het werk geweest.

Jos 2.0 en Raymond rijden naar de plaatselijke Wurth, en halen daar een doosje AMP stekers en een krimptang. Daarmee weten we de zekeringkast te herstellen, en na nog een paar andere stekers hersteld te hebben loopt de motor weer als nooit te voren.

We kunnen aan alle stekers en zekeringen rammelen wat we willen, de motor weigert nu te stoppen met te doen waar die voor gemaakt is.

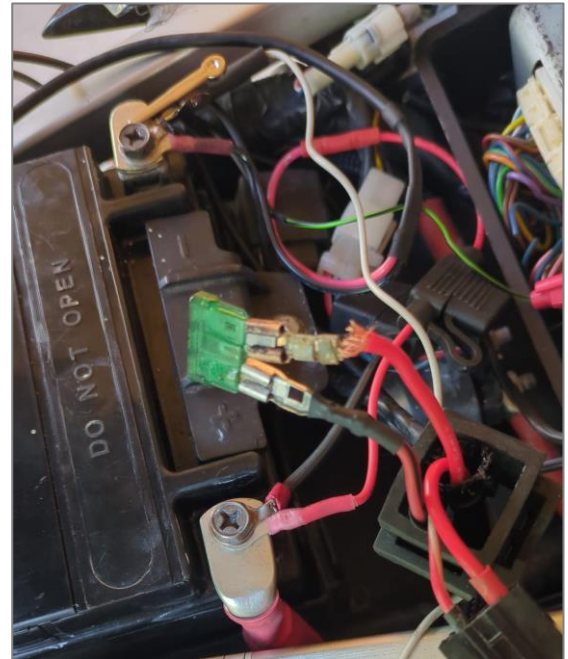
De motor wordt weer in elkaar gezet, en we kunnen gaan rijden.

Omstreeks 11 uur vertrekken we dan met zijn 3-en voor een korte ronde.

Kort omdat het natuurlijk al wat later is, en omdat we toch een beetje in de buurt van het hotel willen blijven voor het geval dat de motor er toch weer de brui aangeeft.

97 Kilometer is de rit slechts. Maar we hebben toch wat bochtjes kunnen aansnijden en het gaat ook steeds wat sneller.

We krijgen steeds meer vertrouwen in de motor, en Jos 2.0 is zo blij als een kind dat zijn motor het weer doet, en vooral dat zijn vakantie gered is.



Rond 13:15 uur hebben we een lekkere lunch bij Fonsterbrau Lana.

Via bijna dezelfde route rijden we weer terug, waar we dan om 16.00 uur weer bij het hotel terug zijn en we een verfrissende duik in het zwembad nemen.

Misschien qua rijden geen hele spectaculaire dag geweest, maar het geluk dat op Jos zijn gezicht te zien was maakte dit het waard.

Oscar

Sfeerimpressie van vandaag:

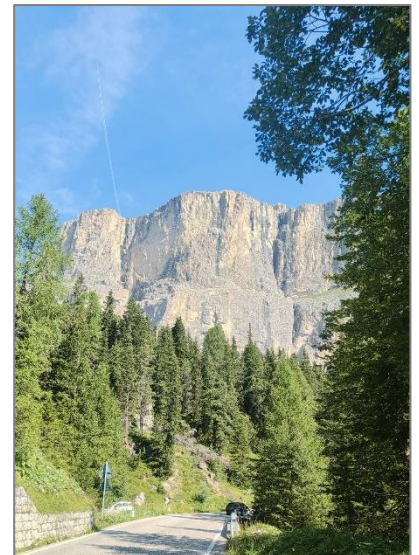


DONDERDAG 22 AUGUSTUS: SFEERIMPRESSIE





VRIJDAG 23 AUGUSTUS: SFEERIMPRESSIE



VRIJDAG 23 AUGUSTUS /ZATERDAGOGHTEND 24 AUGUSTUS



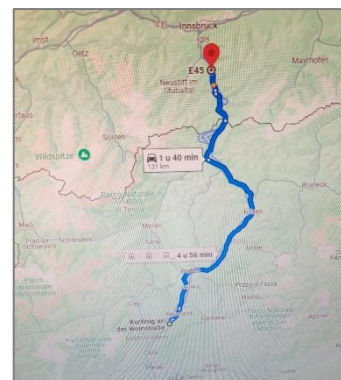
Ik had me voorgenomen om vrijdag rond middernacht terug te rijden. Dit om de files op de Brenner en de Fernpass te vermijden. In de ochtend nog een kort ritje naar de Karersee gemaakt en rond 13.30 uur was ik weer in het hotel.

Ff douchen en meteen weer aan het werk. Aanhanger gekoppeld, brommer erop en vastgesnoerd. Koffer gepakt, alles in het koekblik, en weer douchen, wat was het warm, pffff. Van 16.00 tot 18.00 een dutje gedaan en rond 19.00 uur lekker gegeten.

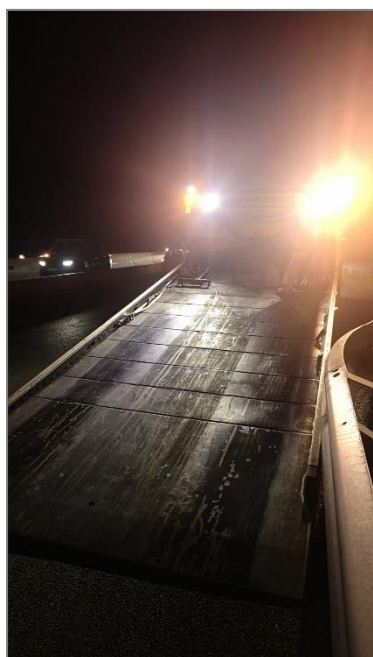
**april**ia

Riders Association

Rond 20.00 uur de drankjes van een week afgerekend, van iedereen afscheid genomen, de wekker op 23.45 uur gezet en nog een paar uurtjes de oogjes dicht. Tis toch vermoeiend zo'n week motorrijden en dan 's nachts naar huis. Klokslag middernacht in de auto en op stap. De reis verliep voorspoedig en zonder oponthoud tot..... 20 km voor Innsbruck. Aanhanger, leuke band, ik scheld zelden, maar daar.....



02.00 uur en daar sta je dan, band in 100 stukken, geen reservewiel, maar.... Gelukkig wel lid van de Bosch pechhulp, dacht ik....., alleen voor de auto dus. Dan maar KNMV-reisverzekering bellen, alleen voor de motor. De ING auto verzekering, idem.



ANWB, dan word ik ter plekke lid, geldt alleen voor Nederland. (gloeiende, gloeiende) Blijft nog 1 ding over, de OAMTC (Oostenrijkse ANWB). Na veel heen en weer gebel kwam rond 04.30 uur de takelwagen. De chauffeur vertelde dat hij wel een adres wist waar ze een juiste band hadden en waar ik direct geholpen werd!!?? (rond 05.00 uur) Zag de bui al hangen, maar wat wil je, blij dat ik verder kon. Gezamenlijk de aanhanger met motor erop gezet, alles vastgebonden en op naar Innsbruck. (20KM) Daar aangekomen kwam net de eigenaar van het bandenbedrijf aan. Zo te zien kwam hij rechtstreeks uit bed.

Aanhanger naar binnen, ik met de chauffeur in de vrachtwagen afrekenen, €384. Intussen was de bandenboer ook klaar en mocht ook daar afgerekend worden!! €40,- voor het bandje en €150 arbeidsloon (Varkens zijn het, maar wat wil je, blij dat ik geholpen was.

Poging 2 dan maar, het was inmiddels 07.00 uur en zag het probleem Fernpass al opdoemen. Viel gelukkig nog mee, net voor Duitsland nog ff volgetankt en op naar Nederland. In Duitsland ook nog wat files gehad, maar al met al rolde ik om 16.00 uur Landgraaf binnen. 900 km in 16

uur.

Maandag de gehuurde aanhanger teruggebracht, hele verhaal aan de receptioniste uitgelegd en betaald. Kreeg dinsdag telefoontje..... mocht het huurbedrag weer komen ophalen i.v.m. gemaakte kosten. Toch wel fijn, zo kan het ook. Dus wat hebben we geleerd, volgende keer is de aanhanger ook verzekerd en er is ook een krik en reservewiel aan boord.

Maar verder weer een topvakantie gehad, iedereen bedankt voor de gezelligheid en Bert voor het organiseren.

Grtsls en tot volgende keer.

Jos

VAN ONS NIEUWE LID RAYMOND

Even een kleine introductie. Mijn naam is Raymond van de Oever en ben tijdens de motorbeurs Utrecht lid geworden van de ARAClub. Door toeval kwam er een bedje vrij en kon ik mee met de Dolomieten tour. Ik kwam via de What'sapp groep in contact met Mathijs, die mij aanbood om de motor op de trailer te zetten zodat we met z'n drieën (Mathijs, Chris en ik) de hele nacht zouden doorrijden en rond de middag bij het hotel Teuschhaus zouden arriveren.



De heen reis verliep prima en het was een gezellig gezelschap. 's Middags aangekomen hebben we meteen de motoren van de trailer gehaald en de hotelkamers opgezocht. Die avond heb ik verder kennis gemaakt met de rest van het gezelschap (prima gezelschap!!) en de stemming zat er al goed in.

Die zondag (18-8) nog een heerlijk stuk gereden (in de regen) met John, Ferry en Oscar. Ook in de regen blijft het genieten in de Dolomieten!

Maandag (19-8) strandde Jos 2.0 met z'n Aprilia ergens op de snelweg.

Later op de avond sprak ik pas met Jos 2.0 en wat er allemaal gebeurd was. Jos 2.0 wou eigenlijk de volgende dag meteen weer naar huis gaan, omdat zijn motor elke keer weer de "geest" gaf. Starten in koude toestand ging prima maar zodra de motor warm werd stopte die ermee.....

Nu heb ik wat technische kennis wat betreft elektra. Oscar en ik hebben Jos 2.0 zover kunnen krijgen dat we de volgende ochtend eerst naar zijn motor zouden kijken. De rest van de leden zouden de volgende dag weer gaan rijden.

Woensdag (20-8) . Er was geen woord aan gelogen wat Jos 2.0 zei over zijn motor. Motor sloeg meteen aan en zodra hij wat warmer werd kapte hij ermee. Het duurde eventjes maar we hadden het toch vrij snel gevonden.

De boosdoener was een zekering stekker die zeer slecht contact maakte. Dus als de motor en zekering warm werden steeg ook de weerstand van de zekering totdat het zo warm werd dat er geen stroom meer door heen wou.

Alleen stekkers en isolatieband en het juiste gereedschap hadden we niet...



Gelukkig was de firma Wurth niet ver weg.

Nadat we een nieuwe stekkerverbinding hadden gemaakt voor de zekering bleef de motor het doen....ook als hij warm was. Kortom....meteen gaan proefrijden.

Oscar, Jos 2.0 en ik hebben die middag maar lukraak wat passen bereiden om het vertrouwen in de motor weer terug te krijgen. En dat was gelukt! Ook nu weer heerlijk gereden.

Uiteindelijk was Jos 2.0 toch weer een gelukkig mens geworden!!

's Middags hebben we nog een duik genomen in het zwembad en 's avond na weer een perfect verzorgde maaltijd en bier en zo....weer vroeg naar bed gegaan. Ik had weer zin in de volgende dag!

Raymond



GELUKSVOGEL VS. PECHVOGEL

Mijn naam is Jos en deze werd aangepast naar Jos 2.0. Ik ben al heel wat jaartjes lid en sinds dit jaar weer een klein beetje actief met de ARAclub. Ik ben in 2024 weer voor het eerst mee geweest met het clubweekend. Dit was zo goed bevallen dat ik toen gevraagd had of er een zomer editie was en die was er ook. Alles was echter gereserveerd. Op 28-6-2024 kwam er een mailtje dat er een plekje vrij was voor Italië Dolomieten. Ik heb hier gelijk op gereageerd en een paar dagen later was mijn avontuur met de ARA een feit. Wat een geluk ik kon toch mee.

De eerste dag dat er gereden kon worden, gaven ze veel regen op en er was een idee om even langs Ötzi te gaan. Dit was een leerzame dag.

Maandag: dit was de dag dat ik eindelijk na jaren weer een heerlijk in het mooie Italië kon rijden wat een feest! Ik ging met het groepje van Jos 1.0 mee. Na ongeveer een kwartier rijden begon mijn motor te sputteren dit was echter best spannend op de linkerbaan van de snelweg. Ik reed achteraan dus mijn mede rijders hadden het nog niet door. Ik stopte bij een tankstation en belde daar even met Jos 1.0. We spraken af dat ik zelf even verder ging en misschien later nog kon aanpikken als dat ging lukken. Mijn Italiaanse passie startte weer en ik vervolgde mijn weg. Na een ritje met een motor die aan/uit ging strandde ik uiteindelijk op de Gampenpass.



Gelukkig kon ik bij een restaurantje komen en besloot om daar te blijven en hulp te vragen aan mijn reisverzekering. Na een middag wachten, kwam er hulp en deze man vertelde mij dat hij mij bij het eerste dorp kon brengen en dat ik daar met een taxi verder kon naar mijn hotel. Ik heb de beste man hiervoor bedankt en trok mijn eigen plan.

Jos 1.0 wilde mij wel ophalen van de pas maar het zou dan erg laat worden. Ik vroeg de beste man van het restaurant of hij mij eventueel naar het hotel kon brengen tegen een vergoeding en hier stemde hij mee in. Met dit geluk kon ik zelf heerlijk mee eten bij het hotel.

De andere dag ben ik mijn Italiaanse passie gaan halen en was ik in de middag weer bij het hotel. In die middag ben ik zelf een beetje op onderzoek wat het kon zijn, maar ik kwam er helaas niet achter wat het was. Ik had het echt de balen van. Bij het eten gaven Raymond en Oscar aan dat ze de andere morgen mij wel wilden helpen om de motor toch weer aan de praat te krijgen.

Woensdagmorgen was de dag dat ik met de goede hulp van Oscar en Raymond mijn Italiaanse passie weer aan de gang kreeg. Ik kon mijn geluk niet op! Nogmaals super bedankt gasten! In de middag hebben we met zijn drieën een heerlijk stukje gereden!

Jos.(2.0)